

§ 3**Förvaltningsinformation**

Dragning-

Muntlig lägesrapport av den kvalitativa delen i kartläggningen hedersrelaterat våld och förtryck i Stockholm, Göteborg och Malmö. 20 minuters informerande presentation av Rúna í Baianstovu, Lektor i socialt arbete vid Örebro Universitet.

Förvaltningens svar på nämndens frågor-

Förvaltningen återkopplar från förra sammanträdet gällande nämndens tre frågor. Två frågor genom ledamot Frida Johansson Metso (L) samt en fråga från ledamot Johan Brege (M).

1. ”Finns det redan idag riktlinjer inom förvaltningen för att säkerställa att tortyröverlevares specifika rättigheter värnas? Om inte, kan förvaltningen ta fram sådana riktlinjer?”

Förvaltningens svar:

Konventionen mot tortyr, som formellt heter Konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, antogs i FN:s generalförsamlings resolution 39/46 1984 och trädde i kraft 1987. Konventionen syftar till att förbjuda alla former av tortyr och annan omänsklig eller nedvärderande behandling eller straff. Konventionen gör det även förbjudet att skicka människor till länder där risken för tortyr är stor. Hittills har 160 stater, däribland Sverige, ratificerat eller anslutit sig till den. Detta innebär att Sverige folkrättsligt har förbundit sig att följa konventionen. Detta gäller Sverige som stat i förhållande till övriga stater som har ratificerat konventionen. Det är därmed staten och inte kommunen som ansvarar för att se till att den nationella lagstiftningen medför att konventionens krav uppfylls. Härutöver ska myndigheter vid tillämpning av nationell lagstiftning tolka lagstiftningen så långt det går i enlighet med konventionen.

Det finns inget lagstöd i socialtjänstlagen att behandla tortyröverlevande personer på något annat sätt än vad lagstiftningen anger. Rätten till bistånd regleras i 4 kap. 1 § socialtjänstlagen och där anges att den som inte själv kan tillgodose sina behov eller få dem tillgodosedda på annat sätt har rätt till bistånd och den enskilde ska genom bistånd tillförsäkras en skälig levnadsnivå. Vid bedömning av rätt till bistånd ska en individuell behovsprövning

göras och i alla beslut som tas måste även likställighetsprincipen beaktas. Att bevilja en särskild grupp mer bistånd än en annan grupp utan stöd i lag bedömer vi inte vara förenligt med likställighetsprincipen.

Socialtjänsten bedömer rätten till skäliga kostnader för nödvändig tandvård utifrån vad som anges i socialstyrelsens handbok och stadens antagna riktlinjer. I bedömningen av rätt till bistånd för nödvändig tandvård finns givetvis utrymme för en individuell bedömning vad gäller omfattning och typ av behandling, samt vad gäller den enskildes möjlighet att bekosta detta på egen hand på kort och på lång sikt. Det kan finnas skäl att göra avsteg från vad som vanligtvis anses som nödvändigt och göra en mer generös i bedömning i vissa fall och bevilja något mer än vad som är absolut nödvändigt ur en medicinsk aspekt. I riktlinjerna för handläggning av ekonomiskt bistånd i Stockholms stad anges bland annat exemplet att personer med extrem tandvårdsrädsla kan beviljas narkos eller annan smärtlindring om det är styrkt med läkarintyg. I socialstyrelsen handbok står det också att förutom rent medicinska aspekter ska sociala aspekter beaktas i bedömningen som till exempel att kunna fungera socialt och kunna arbeta.

Personer med tortyrskador behöver bedömas från fall till fall med hänsyn till ovanstående.

Frågan besvaras skriftligt av förvaltningen och har skickats ut per mejl inför sammanträdet. Kort muntlig föredragning vid sammanträdet.

Frida Johansson Metso (L) önskar återkomma med ett skriftligt svar och yttrande på förvaltningens svar.

2. Har socialförvaltningen dragit några slutsatser kring vad som kan anses vara ”minsta gemensamma nämnare” för vad ett bra HVB-hem för ensamkommande barn kan vara.

Förvaltningens svar:

Förvaltningen svarar skriftligt per mejl till nämnden innan sammanträdet med hänvisning till tidigare tjänsteutlåtande som var uppe på nämnd i mars månad.

3. ”De marockanska gatubarnen ger sig söderöver på vintern men återkommer nu till våren, ser man att de börjat återkomma nu? När de återkommer till Stockholm, hur är vi förberedda på detta/vad har vi för beredskap?”

Förvaltningens svar:

Sedan slutet av januari t o m första veckan i maj har ankomstgruppen på Socialjouren arbetat med 25 barn från Nordafrika, varav 18 av dem har uppgivit nationalitet från Marocko. Samtliga är pojkar, den yngsta född 2007 och den äldsta 2001. Av dessa barn har 12 av dem blivit aktualiserade enligt rutin för ankomstkommun (dvs givit sig till känna i Stockholm – sökt asyl – anvisning). 13 av barnen har blivit aktualiserade med anledning av att de avvikit från andra kommuner antingen efter Migrationsverkets anvisning alternativt avvikit från ankomstkommun innan ansökan om asyl har skett. Siffrorna är inte helt tillförlitliga då många av barnen uppger olika identiteter och kan växla från att säga att de är asylsökande eller ej.

Ungdomsjouren har under samma period haft uppdrag från 40 barn från Nordafrika. Dessa har aktualiserats från stadsdelar, andra kommuner eller polis efter handräckningsbegäran. Hälften av dessa barn har varit avvikna eller försvunnit ngn stans ifrån. Under vinterhalvåret har barnen företrädesvis påträffats i miljöer runt Klara-området och har under senare delen av våren mer ofta påträffats i miljöerna vid Björns trädgård. Vi samverkar såväl med lokalpolisområdena Södermalm och Norrmalm samt med gränspolisen.

Förvaltningen svarar muntligt vid sammanträdet genom enhetschef Jenny Swärd. Skriftligt svar skickas ut till nämnd per mejl efter sammanträdet.